

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี

1. วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ (BAN PHAI MUNICIPALITY VISION)

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ จัดประชุมประชาคมท้องถิ่นเพื่อจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาเทศบาลฯดังนี้

1.1 วิสัยทัศน์เทศบาลเมืองบ้านไผ่

**“เมืองไผ่น่าอยู่ เขตชุมชนธรรม นำการศึกษา
ร่วมกันพัฒนา รักษาประเพณี มีความโปร่งใส
ภูมิใจเศรษฐกิจก้าวหน้า”**

1.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนา เทศบาลเมืองบ้านไผ่

เทศบาลเมืองบ้านไผ่ ได้ใช้เวทีประชุมประชาคมท้องถิ่นในการระดมสมองจากภาคประชาชน ภาครัฐ ภาคเอกชน หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้การจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนารวมทั้ง กิจกรรม โครงการที่เป็นความต้องการ และเพื่อแก้ปัญหาของชุมชน โดยได้ประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาดังต่อไปนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลเมืองบ้านไผ่

1. การแก้ไขปัญหาความยากจน
2. การพัฒนาเมืองน่าอยู่
3. การพัฒนาทุนมนุษย์
4. การพัฒนาการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ

แนวทางการพัฒนา

1. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความยากจน
  - 1.1 การพัฒนาอาชีพและรายได้
  - 1.2 การพัฒนาระบบคุ้มครองทางสังคมแก่คนยากจน ผู้ด้อยโอกาสและบริการขั้นพื้นฐานของเทศบาล
2. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองน่าอยู่
  - 2.1 การส่งเสริมและจัดทำผังเมืองของเทศบาล
  - 2.2 การพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการคมนาคม

3. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทุนมนุษย์

- 3.1 การยกระดับการศึกษา ความรู้ และการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ให้มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้
- 3.2 ส่งเสริมสร้างสุขอนามัยให้สมบูรณ์ และมีหลักประกันสุขภาพทุกกลุ่มอายุ
- 3.3 การส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น

4. แนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ

- 4.1 สร้างเสริมจิตสำนึกเกี่ยวกับระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีแก่ข้าราชการและประชาชน
- 4.2 การพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง
- 4.3 การเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเทศบาล

2. นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายการบริหารราชการเทศบาลเมืองบ้านไผ่ โดยยึดตามขอบข่ายภารกิจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 รวมถึงฉบับแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กระผมจึงขอแถลงนโยบายต่อที่ประชุมสภาเทศบาลเมืองบ้านไผ่ เพื่อให้ทราบถึงเจตนารมณ์และนโยบายของ คณะผู้บริหาร ในการสนองตอบต่อปัญหาความต้องการของประชาชน และเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่ทุกคน ซึ่งได้กำหนดนโยบายบริหารราชการของเทศบาลเมืองบ้านไผ่ ดังนี้

2.1 นโยบายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จะมุ่งพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลให้เกิดความทั่วถึง และเป็นไปตามความต้องการของประชาชน ดังนี้

1.1 ก่อสร้างระบบระบายน้ำในลักษณะภาพรวมทั้งระบบ เพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมในฤดูฝน เนื่องจากระบบการระบายน้ำและการวางท่อระบายน้ำยังไม่ได้มาตรฐาน เกิดปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน ในการก่อสร้างถนนบางแห่งระดับของถนนและท่อระบายน้ำสูงกว่าระดับของพื้นดินโดยทั่วไปของประชาชนที่ใช้ปลูกบ้านเรือน ทำให้เกิดน้ำท่วมขังเป็นเวลานาน

1.2 การพัฒนาแหล่งน้ำในเขตเทศบาล โดยในเขตเทศบาลมีลำห้วยไหลผ่าน 4 แห่ง ได้แก่ ลำห้วยยาง ลำห้วยน้อย ลำห้วยจิก และลำห้วยทราย เนื่องจากในช่วงฤดูฝนได้มีปริมาณน้ำมาก การตื้นของลำห้วยทำให้เกิดการระบายน้ำไม่สะดวก และทำให้ปริมาณน้ำแห้งขอดอย่างรวดเร็วหลังน้ำลด จึงทำให้ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เพียงพอต่อการเกษตรกรรม ประมง ดังนั้น จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการจัดให้มีการ

ชุดลอกลำห้วยทั้ง 4 แห่งในเขตเทศบาล ทั้งนี้ในการชุดลอกดังกล่าวจะดำเนินการควบคู่กับการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ พร้อมการกักเก็บน้ำอย่างเป็นระบบ

1.3 ปรับปรุงถนน ซอย และทางเดินเท้า ให้ได้มาตรฐาน สามารถใช้งานได้ดี เพื่อความสะดวกในการสัญจรของพี่น้องประชาชน

1.4 ปรับปรุงภูมิทัศน์ของเทศบาลให้เป็นเมืองน่าอยู่ สภาพภูมิทัศน์โดยรอบเมืองให้อยู่ในสภาพที่สวยงาม สบายตา มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

1.5 ขยายเขตการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างตามทางสาธารณะ เพื่อให้เพียงพอกับขนาดและความต้องการที่เพิ่มขึ้นของชุมชนเพื่อให้เกิดความสะดวกสบายในการเดินทางยามค่ำคืน และเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของพี่น้องประชาชนในยามที่ต้องสัญจรไปมาบนทางสาธารณะทั่วไปในเขตเทศบาลเมืองบ้านไผ่

1.6 การพัฒนาปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภคบริโภคให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาล โดยเฉพาะการบริการน้ำประปาในช่วงฤดูร้อนสำหรับชุมชนที่ขาดแคลน

2.2 นโยบายการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

จะให้ความสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม พัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบยั่งยืน และใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ดังนี้

2.2.1 จัดให้มีสวนสาธารณะและที่พักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสม เพื่อสามารถใช้เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ และการออกกำลังกาย

2.2.2 มุ่งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนและสถานที่ต่าง ๆ ในเขตเทศบาลให้เป็นเมืองน่าอยู่

2.2.3 มุ่งพัฒนาเทศบาลให้ปราศจากมลภาวะจากขยะและน้ำเสีย มีระบบการกำจัดขยะ และบำบัดน้ำเสียถูกต้องตามหลักวิชาการ

2.2.4 พัฒนาปรับปรุงภูมิทัศน์ตามแหล่งน้ำ เช่น ลำห้วยยาง ลำห้วยน้อย ลำห้วยจิก เพื่อให้เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับชุมชน

2.2.5 สนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายองค์กรชุมชนเพื่อการมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

2.3 นโยบายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

จะมุ่งส่งเสริมการผลิตและการตลาดพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระดับชุมชน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ดังนี้

2.3.1 ปรับปรุงพัฒนาตลาดสด1,2,3 และ4 ให้ได้มาตรฐานเป็นตลาดสดนำชื่อตามนโยบายของรัฐบาลพร้อมการปรับปรุงก่อสร้างโครงสร้างอาคารที่มีความปลอดภัย และให้มีการจัดระบบการจัดการตลาดที่ดีมีคุณภาพ

2.3.2 มุ่งส่งเสริมการประกอบอาชีพ และเพิ่มรายได้ของประชาชนในเขตเทศบาลให้สามารถพึ่งตนเองและครอบครัวได้ โดยกำหนดเขตพื้นที่ผ่อนผันการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะ ตลอดจนให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบตามนโยบายของรัฐบาล เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น

2.3.3 สนับสนุนและส่งเสริมการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมในการผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าและสร้างผลิตภัณฑ์ในชุมชนตามนโยบาย “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ” และจัดหาตลาดกลางเพื่อจำหน่ายสินค้าของชุมชนให้เพื่อเป็นศูนย์กลางในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน

2.3.4 สนับสนุนการพัฒนากระบวนการธุรกิจชุมชน ร้านค้าชุมชน และสหกรณ์ ให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจทั้งการผลิต การจัดการการตลาด และข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย

2.4 นโยบายด้านการพัฒนาสังคม

จะมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาล ให้มีศักยภาพในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีคุณภาพและเป็นสุข สร้างความเข้มแข็งให้กับประชาชนเพื่อให้สามารถเผชิญปัญหาต่างๆ ในทุกๆ ด้าน ตามสภาวะของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบัน ดังนี้

2.4.1 ให้การสงเคราะห์จัดสรรงบประมาณ เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ สนับสนุนและสร้างโอกาสให้กลุ่มผู้ยากไร้ และกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ติดเชื้อ เอช ไอ วี ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ รวมทั้งได้รับการช่วยเหลือหรือคุ้มครอง และได้รับบริการอย่างทั่วถึงเป็นธรรม

2.4.2 จัดให้มีการส่งเสริมกลุ่มเด็ก เยาวชน และประชาชนด้านกีฬา เพื่อให้ร่างกายสมบูรณ์ เข้มแข็ง นำมาซึ่งความรัก สามัคคีภายในชุมชนเทศบาล

2.4.3 จัดให้มีการรณรงค์ทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เด็กและเยาวชนห่างไกลยาเสพติด และส่งเสริมการป้องกันแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน โดยให้มีการสนับสนุนในการสร้างชุมชนเข้มแข็ง โดยการดำเนินการเองและขอความร่วมมือกับหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.4.4 ส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยจัดให้มีศูนย์บริการสาธารณสุขชุมชนหรือศูนย์สุขภาพชุมชนไว้คอยบริการ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้ครอบคลุมทั่วถึง เพื่อให้ประชาชนได้มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันและดูแลสุขภาพสุขภาพของตนเอง และครอบครัว

2.4.5 จัดให้มีโครงการอาหารกลางวันฟรีแก่เด็กนักเรียนในโรงเรียนเทศบาล และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พร้อมการผลักดันให้เกิดโรงเรียนเทศบาลแห่งที่ 2 ขึ้น เพื่อรองรับจำนวนประชากรในเขตเทศบาลที่เพิ่มมากขึ้น

2.4.6 จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพิ่มขึ้นให้ครอบคลุมทั่วถึง พร้อมการจัดหารถรับ – ส่งเด็กก่อนวัยเรียน เพื่อเป็นการลดภาระในการอบรมเลี้ยงดูให้กับผู้ปกครอง ได้สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติต่อไป

2.4.7 จัดให้มีการเพิ่มมาตรฐานการศึกษาและเปิดศูนย์เรียนรู้จัดอบรมเพิ่มเติมความรู้ด้านไอทีและภาษา โดยการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์อย่างเพียงพอและทั่วถึง เพื่อให้เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปได้เพิ่มพูนความรู้ ทันต่อยุคโลกาภิวัตน์

2.4.8 ส่งเสริมและสนับสนุนฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชน ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นและร่วมมือเผยแพร่ อนุรักษ์สืบทอดให้เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นสืบไป

2.5 นโยบายด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร

โดยที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ประกอบกับ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจบริหารและการจัดการบริการสาธารณะ สู่อำเภอ เพื่อให้เกิดความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการกำหนดนโยบายในการบริหารภายในของเขตเทศบาลทุก ๆ ด้าน จึงมุ่งที่จะพัฒนาการเมืองการบริหาร เพื่อให้เกิดความสอดคล้องตามกฎหมาย และสามารถบริการประชาชนให้เป็นไปตามความต้องการได้อย่างรวดเร็ว ประทับใจ ทั่วถึงและเป็นธรรม ดังนี้

2.5.1 การปรับปรุงอาคารสถานที่บริเวณสำนักงานเทศบาล ให้มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม พร้อมการจัดสำนักงานตามโครงการ 5 ส. และจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงานให้มีเพียงพอในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร และเกิดความพึงพอใจ ประทับใจแก่ประชาชนที่มาติดต่องานที่เทศบาล

2.5.2 สร้างจิตสำนึกในการให้บริการแก่บุคลากรของเทศบาลทุกระดับ โดยการจัดให้มีการอบรม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริการให้แก่บุคลากรของเทศบาลทุกระดับ เพื่อให้มีจิตสำนึกความรับผิดชอบในหน้าที่ และทัศนคติที่ดีต่อการบริการประชาชน ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรมในการบริการ

2.5.3 นำวิชาการและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริการประชาชน ให้ได้รับความสะดวกเพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับความเจริญของบ้านเมือง รวมทั้งทบทวนระเบียบขั้นตอน และวิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้การบริหารงานมีความยืดหยุ่น มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลที่เป็นระบบและเป็นธรรม

2.5.4 เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษี

2.5.5 ส่งเสริมและดูแลให้ประชาชนในเขตเทศบาลมีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมุ่งเน้นมาตรการป้องกันแก้ไข พร้อมทั้งจัดระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อุทกภัย และภัยธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพทั่วถึงและทันทั่วถึง

5.6 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นการจัดทำประชาคม เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนตามครรลองของระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการตรวจสอบความโปร่งใส ประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

3 กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น ประจำปี 2551 – 2553

วิสัยทัศน์ อปท. ในเขตจังหวัดขอนแก่น

“ภายในปี 2553 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดขอนแก่น เป็นเลิศด้านการบริหารจัดการ ยึดหลักธรรมาภิบาล ก้าวทันเทคโนโลยี ชุมชนเข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บ้านเมืองน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีการจัดการอย่างสมดุลและยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและสร้างเครือข่ายการพัฒนาทุกภาคส่วน
2. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีความทันสมัย เพื่อการบริหารงานและการบริการประชาชน
3. พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวให้เข้มแข็งและแข่งขันได้
4. พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา การสาธารณสุข การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณี
5. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ
6. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น และการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
7. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมืองและการพัฒนาท้องถิ่นทุกขั้นตอน
8. พัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและเกิดประสิทธิภาพ อย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

- 1.1 แนวทางการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพในทุกกระดับ ทั้งในและนอกระบบครอบคลุมทุกช่วงวัย
- 1.2 แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ให้มีคุณภาพและคุณธรรมนำความรู้และเข้าถึงแหล่งความรู้ที่เป็นวิทยาการสมัยใหม่ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 1.3 แนวทางการพัฒนา เสริมสร้างครอบครัวให้เข้มแข็ง มีสัมพันธภาพที่ดี เกิดความอบอุ่น ด้วยมิติทางศาสนาและวัฒนธรรม
- 1.4 แนวทางการพัฒนา อนุรักษ์ สืบสาน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและค่านิยมที่ดีงามสู่คนรุ่นต่อไป
- 1.5 แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการด้านสาธารณสุข การป้องกันและควบคุมโรค การรักษาพยาบาลการฟื้นฟูสมรรถนะทางด้านร่างกายและจิตใจให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง
- 1.6 แนวทางการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก การแพทย์พื้นบ้าน และสมุนไพร
- 1.7 แนวทางการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาเพื่อสร้างนิสัยรักการกีฬา กติกาสังคม และสร้างโอกาสให้เยาวชนพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การแก้ไขปัญหาความยากจน

- 2.1 แนวทางการพัฒนา เสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยการส่งเสริมการจัดทำแผนชุมชนพึ่งตนเอง
- 2.2 แนวทางการพัฒนา เพิ่มศักยภาพและโอกาสแก่คนยากจนและผู้ด้อยโอกาส
- 2.3 แนวทางการพัฒนาสงเคราะห์ และช่วยเหลือแก่ผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาสในด้านที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิต
- 2.4 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- 2.5 แนวทางการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตรในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่

- 3.1 แนวทางการพัฒนาการจัดทำผังเมือง
- 3.2 แนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน
- 3.3 แนวทางการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่น
- 3.4 แนวทางการพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ให้เมืองและชุมชนปลอดภัย ปลอดภัยเสพติดและปลอดภัยอบายมุข โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม
- 3.5 แนวทางการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบการให้บริการขนส่งมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนการค้า และการลงทุน

- 4.1 แนวทางการพัฒนา และส่งเสริมเพื่อเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างครบวงจรตั้งแต่การผลิต การออกแบบ การบรรจุภัณฑ์ และการตลาด
- 4.2 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างคุณค่าของผลิตภัณฑ์ชุมชน
- 4.3 แนวทางการพัฒนาเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรอย่างครบวงจร และส่งเสริมกลไกการตลาดสินค้าการเกษตร
- 4.4 แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็งและแข่งขันได้
- 4.5 แนวทางการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการค้า และการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 5.1 แนวทางการพัฒนา เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเพื่ออนุรักษ์ พัฒนา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
- 5.2 แนวทางการพัฒนาอนุรักษ์ ฟื้นฟูพื้นที่ป่า และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความสมบูรณ์
- 5.3 แนวทางการพัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

- 5.4 แนวทางการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพดินให้อุดมสมบูรณ์
- 5.5 แนวทางการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 5.6 แนวทางการพัฒนาอนุรักษ์ฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการท่องเที่ยว

- 6.1 แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนา ฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยวให้ยั่งยืน
- 6.2 แนวทางการพัฒนา ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 6.3 แนวทางการพัฒนาสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่น และสถาบันการศึกษาในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
- 6.4 แนวทางการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว ทั้งด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และความปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

- 7.1 แนวทางการพัฒนา เสริมสร้างการพัฒนาการเมืองท้องถิ่นให้โปร่งใส สุจริต เพื่อสนับสนุนการสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยและวัฒนธรรมธรรมาภิบาล
- 7.2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำท้องถิ่นที่มีคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล
- 7.3 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการทำงานของบุคลากร อปท.จังหวัดขอนแก่น ทุกระดับ อย่างต่อเนื่อง
- 7.4 แนวทางการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในด้านการบริหารจัดการ การเงิน การคลัง และงบประมาณ ของ อปท.จังหวัดขอนแก่น ให้มีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักธรรมาภิบาล
- 7.5 แนวทางการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย เพื่อการบริหารงานและการบริการประชาชน
- 7.6 แนวทางการพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

4 นโยบายและแนวทางการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงเครือข่ายการค้า การลงทุน การบริการ และการคมนาคมขนส่งในภูมิภาค สู่อสากล”

พันธกิจ (Mission)

“จังหวัดขอนแก่นมีความมุ่งมั่นในการพัฒนา เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของจังหวัด อันสอดคล้องกับนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ของประเทศ ภายใต้หลักการบริหารจัดการที่ดี การมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน พร้อมด้วยระบบข้อมูลและศักยภาพของพื้นที่ โดยครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์ การจัดการความยากจน การพัฒนาและสังคมที่มีคุณภาพ การเสริมสร้างเศรษฐกิจรากและเศรษฐกิจเพื่อการแข่งขัน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาระบบการบริหารงานที่ดี”

ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์การพัฒนา

ซึ่งมีประเด็นยุทธศาสตร์เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาให้จังหวัดขอนแก่นมุ่งไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ใน 5 ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดการความยากจน

เป้าประสงค์

- 1) พัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์การพัฒนา

- 1) การแก้ปัญหาความยากจนระดับบุคคล
- 2) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) เสริมสร้างขีดความสามารถของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการร่วมกันแก้ไขปัญหาความยากจน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์

- 1) สร้างสังคมสันติสุขและปลอดภัย
- 2) เสริมสร้างการจัดการด้านสาธารณสุขและส่งเสริมการกีฬาสู่สุขภาพที่ดี
- 3) ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาศักยภาพ
- 4) ส่งเสริมศาสนาและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

กลยุทธ์การพัฒนา

- 1) ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมเพื่อความสันติสุขเสมอภาคและปลอดภัย

- 2) พัฒนาศักยภาพฝีมือแรงงานเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและปราบปราม
บวกรนำเข้าแรงงานต่างด้าว
- 3) เสริมสร้างประสิทธิภาพการให้บริการด้านการรักษาส่งเสริมสุขภาพและ
ควบคุมโรคและภัยสุขภาพ
- 4) พัฒนาระบบการคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ
- 5) เสริมสร้างให้ประชาชนมีพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม ลดละเลิกพฤติกรรม
เสี่ยงต่อสุขภาพ และพัฒนาทักษะด้านกีฬาสุขภาพที่ดี
- 6) เสริมสร้างและวิจัยพัฒนาถ่ายทอดและคุ้มครองภูมิปัญญาด้านการแพทย์แผน
ไทยพื้นบ้านทางเลือกและสมุนไพรให้มีคุณภาพมาตรฐาน
- 7) พัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน
- 8) เสริมสร้างแหล่งเรียนรู้อนุรักษ์วัฒนธรรมและจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจเพื่อการแข่งขัน

เป้าประสงค์

- 1) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์การพัฒนา

- 1) พัฒนาส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- 2) พัฒนาส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าสินค้า OTOP
- 3) พัฒนาศักยภาพสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนและการประกอบการ SMEs
- 4) พัฒนา พื้นฟู อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม และการกีฬา ให้ได้
มาตรฐานพร้อมด้วยบริการด้านข้อมูล
- 5) พัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการค้า การลงทุน และการบริการ รวมทั้ง
การพัฒนาเครือข่ายการค้า การบริการ
- 6) เสริมสร้างศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์
และการพลังงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- 1) ทรัพยากรป่าไม้มีความอุดมสมบูรณ์และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม
- 2) ทรัพยากรดินมีความอุดมสมบูรณ์
- 3) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำ น้ำท่วม
และคุณภาพน้ำ รวมทั้งการแก้ไขปัญหา

- 4) พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการเชิงพื้นที่
- 5) บริหารจัดการและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน/ท้องถิ่น
- 6) ป้องกันและควบคุมมลพิษให้อยู่ในระดับมาตรฐานเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี และการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์การพัฒนา

- 1) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการเชิงพื้นที่
- 2) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น
- 3) การบริหารจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาระบบการบริหารงานที่ดี

เป้าประสงค์

- 1) ประชาชนมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการภาครัฐ
- 2) ยกระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน
- 3) ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
- 4) ถวายนวัตกรรมพิทักษ์รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

กลยุทธ์การพัฒนา

- 1) จัดระบบและปรับกระบวนการงานเพื่อลดขั้นตอนและอำนวยความสะดวกต่อการให้บริการประชาชน
- 2) สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยและกระบวนการประชาคมจังหวัด
- 3) สนับสนุนส่งเสริมให้มีการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐทุกระดับจากทุกภาคส่วน
- 4) สร้างเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในองค์กร
- 5) สนับสนุนระบบถวายนวัตกรรมพิทักษ์รักษาและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์

5 กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสาร (ขอนแก่น , มหาสารคาม , ร้อยเอ็ด)

“ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และการบริการภูมิภาค สู่อสากล” โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาให้บรรลุไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ และมีกลยุทธ์การพัฒนาแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการผลิตเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจแบบเข้มแข็งและแข่งขัน

เป้าประสงค์ (Goals) 3 ประการ คือ

- 1) เพิ่มมูลค่าการจำหน่ายสินค้า OTOP
- 2) เพิ่มรายได้แก่ครัวเรือนยากจน และ
- 3) เพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPP)

กลยุทธ์การพัฒนา 5 กลยุทธ์ ดังนี้

- (1) เพิ่มศักยภาพในการสร้างรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP
- (2) สร้างโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพแก่องค์กรชุมชน และ ครัวเรือนยากจน
- (3) รวบรวมและกระจายสินค้าในภูมิภาค
- (4) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม (SMEs) และการท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาทุนมนุษย์และสังคมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาแรงงานให้มีทักษะและมาตรฐานฝีมือแรงงาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และพัฒนาคนให้เป็นคนดีมีคุณภาพ

กลยุทธ์การพัฒนา 3 กลยุทธ์ ดังนี้

- (1) พัฒนาศักยภาพกำลังแรงงานเพื่อการแข่งขัน
- (2) สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยระบบและวิธีการที่หลากหลาย
- (3) ส่งเสริมวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์

1) เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำชีตอนกลางและลำน้ำสาขาอย่างเป็นระบบ 1 กลยุทธ์การพัฒนา ดังนี้

กลยุทธ์การพัฒนา 1 กลยุทธ์ ดังนี้

(1) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

6 กรอบยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขจังหวัด

ตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายและกำหนดแผนปฏิบัติการในระดับจังหวัด ซึ่งเรียกว่า “ยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขจังหวัด” โดยได้เน้นกิจกรรมและโครงการที่จังหวัดสามารถบูรณาการและดำเนินการภายในจังหวัดได้ ซึ่งมุ่งเน้นเป้าหมายไปที่ชุมชน ประกอบด้วย 5 แผนงาน พร้อมรายละเอียดกลยุทธ์ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ย่อย : เศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

1.1 กลยุทธ์สนับสนุนและส่งเสริมเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยในภาคการเกษตร

- สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร
- พัฒนาให้ความรู้และเทคนิควิธีการในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 กลยุทธ์ให้มีการทำการเกษตรบนพื้นที่สูงที่ไม่เกิดปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. ยุทธศาสตร์ย่อย : ผลิตภัณฑ์ชุมชน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้

2.1 กลยุทธ์พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เข้มแข็งและเป็นฐานรายได้เพื่อยกระดับรายได้ของคนในชุมชน

- พัฒนา Branding และ Packaging
- วิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
- เพิ่มพูนความรู้และทักษะฝีมือ

2.2 กลยุทธ์ส่งเสริมการสร้างแผนผลิตภัณฑ์ชุมชนในลักษณะ Supply chain เป็น Cluster

3. ยุทธศาสตร์ย่อย : การสงเคราะห์ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้
  - 3.1 กลยุทธ์สงเคราะห์ครอบครัวผู้ด้อยโอกาส
  - 3.2 กลยุทธ์สนับสนุนทุนการศึกษาแก่เยาวชนเพื่อการพัฒนาชุมชน
  - 3.3 กลยุทธ์ส่งเสริม สงเคราะห์และพัฒนาอาชีพที่สอดคล้องกับตลาด
4. ยุทธศาสตร์ย่อย : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้
  - 4.1 กลยุทธ์สนับสนุน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเพื่ออนุรักษ์ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน
  - 4.2 กลยุทธ์สร้างกลไกการใช้ประโยชน์ร่วม เพื่อป้องกันหรือลดข้อขัดแย้งในการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติ
  - 4.3 กลยุทธ์พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นมาใช้เป็นฐานการผลิตทางการเกษตรให้เกิดประโยชน์สูงสุด
5. ยุทธศาสตร์ย่อย : การบริการประชาชน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ ดังนี้
  - 5.1 กลยุทธ์สนับสนุนการจัดบริการเพื่ออำนวยความสะดวกประชาชน
    - ส่งเสริมการจัดตั้งเคาน์เตอร์บริการของรัฐ
    - สนับสนุนการจัดบริการโดยใช้ระบบดิจิทัลในรูปแบบของ Amphor Government Outlet (AGO)
    - จัดตั้งศูนย์บริการร่วม (Service Link)
  - 5.2 กลยุทธ์สร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน

5. สภาพปัญหาของเทศบาลเมืองบ้านไผ่

1 ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน

► ปัญหาการส่งเสริมอาชีพ มีประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ จำนวนมากที่รายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพยังมีผู้ว่างงาน และการว่างงานหลังฤดูการเก็บเกี่ยว ซึ่งเทศบาลได้เข้าไปช่วยเหลือโดยการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ประชาชนเหล่านี้ แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จมากนัก สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการบริหารจัดการของกลุ่มอาชีพ ไม่มีประสิทธิภาพ การรวมกลุ่มไม่มีความเข้มแข็งอย่างเพียงพอ ขาดความโปร่งใสและความสามัคคี ขาดตลาดรองรับสินค้าที่ได้จากการผลิตของชุมชน หรือสินค้า OTOP หน่วยงานภาครัฐยังไม่สามารถส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมได้ สินค้าหรือผลิตภัณฑ์บางส่วนไม่มีคุณภาพและไม่ได้มาตรฐาน ทำให้มีปัญหาด้านการตลาด และแรงงานมีปัญหาในตลาดการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศ เนื่องจากแรงงานขาดฝีมือและทักษะ

► ปัญหาขาดกองทุนเพื่อการส่งเสริมอาชีพและรายได้ ประชาชนโดยทั่วไปตามชุมชนต่าง ๆ โดยเฉพาะในชุมชนแออัด จะมีสภาพความยากจน ว่างงาน จึงมีความต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือประชาชนในกลุ่มผู้ที่ด้อยโอกาสหรือมีปัญหา แต่ขาดแหล่งเงินที่จะขอรับการสนับสนุน เพื่อเอามาจัดตั้งกองทุน เช่น กองทุนส่งเสริมอาชีพ กองทุนเพื่อการกู้ยืม ซึ่งยังไม่เพียงพอกับความต้องการของประชาชน

► ปัญหาการบริหารจัดการกองทุน นโยบายรัฐบาลได้มุ่งเน้นให้ความสำคัญการกระจายรายได้ให้กับประชาชน โดยมีการจัดตั้งกองทุนในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มพูนรายได้ของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มผู้ด้อยโอกาส คือ กองทุนชุมชนเมือง 1 ล้านบาท โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างรายได้ที่มีระบบต่อเนื่องและยั่งยืน และยังมีกองทุนประเภทอื่น ๆ ที่เกิดมามากมาย เช่น กองทุนออมทรัพย์ กองทุนสัจจะออมทรัพย์ กองทุนส่งเสริมอาชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ชุมชน กองทุนบ้านมั่นคง ซึ่งบางส่วนเกิดขึ้นมาจากการรวมตัวของคนในชุมชน แล้วตั้งเป็นเงินกองทุนหรือกองทุนที่มีหน่วยงานอื่น ๆ ให้การสนับสนุน เมื่อมีการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ ขึ้นมาและการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านต่าง ๆ ขึ้นมาบริหารกองทุน ซึ่งปัญหาที่พบคือการขาดความรู้ประสบการณ์ ในการบริหารจัดการต่าง ๆ เช่น ด้านการบัญชี ด้านการแนะนำส่งเสริมอาชีพ หรือฝึกออาชีพที่เหมาะสม เกิดทักษะและความรู้ของประชาชน ในการให้เงินกองทุนไปลงทุน เกิดระบบพรรคพวกและอื่น ๆ เกิดการคอร์รัปชัน ขาดความสามัคคีที่ส่งผลให้การบริหารเงินกองทุน ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่โปร่งใส มีการนำเงินกองทุนไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการหรือกิจกรรมที่ยื่นคำขอไว้ และกิจกรรมที่ลงทุนไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ไม่เกิดอาชีพที่ก่อให้เกิดรายได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ประชาชนส่วนใหญ่ก็คิดเฉพาะการเป็นผู้รับเงินจากกองทุนเพียงฝ่ายเดียว โดยคิดว่ารัฐบาลหรือหน่วยงานภาครัฐจะต้องเป็นผู้ให้ตลอดเวลา ขาดจิตสำนึกในการใช้เงินกองทุนอย่างถูกต้อง ขาดวินัย ขาดความซื่อสัตย์ ขาดคุณธรรม ขาดการพัฒนา ในระบบของการพึ่งพาตนเองที่พอเพียง เหมาะสม บริหารโครงการเงินกองทุน ในระยะสั้นจะเกิดปัญหากับสมาชิกในกองทุนเอง เช่น ปัญหาด้านการชำระหนี้คืนเงินกองทุน ปัญหาการว่างงาน การขาดอาชีพและรายได้ในโครงการนี้ เมื่อการบริหารโครงการขาดประสิทธิภาพ จึงส่งผลต่อภาพรวมของการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศอย่างแน่นอนในอนาคต

► ปัญหาประชาชนที่ยากจน ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง ประชาชนตามชุมชนต่าง ๆ ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองใช้พื้นที่ของการรถไฟและที่สาธารณะ บางแห่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัยแบบชั่วคราว สร้างปัญหาในการจัดระเบียบชุมชนขาดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง และปัญหาการให้บริการด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ การศึกษาด้านสาธารณสุขเป็นต้น ซึ่งเกิดจากปัญหาความยากจนและการอพยพเข้ามาหางานทำในพื้นที่เขตเมือง

2 ด้านการพัฒนาเมืองน่าอยู่

► ปัญหาการระบายน้ำ ระบบการระบายน้ำและการวางท่อระบายน้ำของเทศบาลยังไม่ได้มาตรฐาน เกิดปัญหาการระบายน้ำไม่ทัน เมื่อฝนตกในช่วงฤดูฝนรวมทั้งสาเหตุจากการอุดตันของท่อระบายน้ำโดยทั่วไป ในการก่อสร้างถนนของเทศบาลบางแห่งระดับของถนนและท่อระบายน้ำสูงกว่าระดับของพื้นดินโดยทั่วไปของประชาชนที่ใช้ปลูกบ้านเรือน ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายไม่สามารถระบายน้ำออกจากบ้านเรือนได้ ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง ซึ่งสภาพดังกล่าวของถนนได้กลายเป็นทำนบและฝายกั้นน้ำซึ่งเป็น สาเหตุทำให้น้ำท่วมขังเป็นเวลานาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นเพราะการก่อสร้างระบบระบายน้ำยังไม่เสร็จสมบูรณ์ทั้งระบบ

► ปัญหาถนนและท่อระบายน้ำ ผิวจราจร ไม่ได้มาตรฐาน ถนนสายหลักโดยทั่วไปมีสภาพของถนนตามซอยต่าง ๆ ผิวจราจรมีความคับแคบไม่สะดวกในการสัญจรไป – มา และส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ ถนนบางสายผิวการจราจรขรุขระเป็นหลุมเป็นบ่อ และบางแห่งมีสภาพเป็นถนนลูกรังและดินทราย การเชื่อมต่อของท่อระบายน้ำยังไม่สมบูรณ์ เพราะถนนบางสายมีท่อระบายน้ำ บางสายไม่มีท่อระบายน้ำ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝน เพราะการระบายน้ำและการไหลเวียนของน้ำไม่สะดวก และมีการอุดตันของท่อระบายน้ำ ท่อระบายน้ำไม่ได้มาตรฐานและชำรุดเสียหาย

► ปัญหาไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ การขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะและการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะไม่ทั่วถึง ทำให้แสงสว่างไม่เพียงพอตามถนน ตรอก ซอย บางแห่งจะมีดีมาก และมีกิ่งโคมไฟที่ชำรุดเสียหาย ยังไม่ได้รับการแก้ไขซ่อมแซม ประชาชนรู้สึกไม่ปลอดภัยในการสัญจรไปมาเวลากลางคืนและความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

► ปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอ ในปัจจุบันการให้บริการน้ำประปาในเขตเทศบาลยังไม่ทั่วถึง ยังมีบางส่วนของชุมชนยังไม่มีน้ำประปาใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค ในช่วงฤดูร้อนจะเดือดร้อนมาก เพราะขาดแคลนนํ้า เช่น ชุมชนสมประสงค์พัฒนา ชุมชนคุ้มจัดสรร

► ปัญหาการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตเทศบาล เนื่องจากในช่วงหน้าฝนได้มีปริมาณน้ำมาก การตื่นเงินของลำห้วย หนอง บึง ต่าง ๆ ทำให้เกิดการระบายน้ำไม่ได้สะดวกและทำให้ปริมาณน้ำแห้งขอดอย่างรวดเร็วหลังน้ำลด ทำให้ไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เพียงพอกับการเกษตรกรรม ประมง

► ปัญหาเรื่องถังขยะไม่เพียงพอ มีการทิ้งขยะไม่เป็นที่ เพราะไม่มีถังขยะ ประชาชนได้นำขยะมากองตามพื้นดิน ทำให้เศษขยะปลิวกระจายทั่วไป ถังขยะที่มีอยู่เดิมไม่เพียงพอกับความ ต้องการ และมีขนาดเล็ก ไม่เพียงพอกับปริมาณขยะในแต่ละวัน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้อายุถังขยะถึงมากองที่พื้นดิน ทำให้อายุถังขยะปลิวกระจายเต็มพื้นดินและสกปรก

► ปัญหาเรื่องขยะตกค้าง เนื่องมาจากถนนตามตรอก ซอย ในเขตเทศบาลจะคับแคบ บางส่วนรถขยะเข้าไปไม่ได้ ทำให้มีขยะตกค้าง บางแห่งรถเก็บของเทศบาล ไม่เข้าไปเก็บทุกวัน ทำให้

ขณะล้นถึง หล่นลงตามพื้น ในขณะที่งานเก็บขยะเจ้าหน้าที่เก็บขยะของเทศบาล ไม่เก็บขยะที่หล่นอยู่ตามพื้นดินให้หมด

► ปัญหาการขาดจิตสำนึก ประชาชนโดยทั่วไป ผู้ประกอบการยังขาดจิตสำนึกในเรื่องสิ่งแวดล้อม การทิ้งขยะ การระบายน้ำเสียลงสู่ลำห้วยสาธารณะ การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน

► ปัญหาการระบายน้ำเสีย สภาพถนนตามตรอก ซอย ส่วนใหญ่ไม่มีท่อระบายน้ำ การระบายน้ำจะปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ ตามร่องระบายน้ำที่เป็นดิน ซึ่งทำให้การระบายน้ำไม่ดีเท่าที่ควร น้ำเสียจากบ้านเรือนจะไหลออกมารวมกัน ซึ่งถ้าน้ำเสียดังกล่าวไม่สามารถระบายได้ จะทำให้เกิดน้ำขังและเป็นน้ำเสียเน่า และส่งกลิ่นเหม็น สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนอย่างมาก

► ปัญหามลภาวะ ในเขตเทศบาลมีการทำอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดเล็กหลายประเภทที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นปัญหาด้านมลภาวะ เช่น การทำฟาร์มสุกร โรงงานแปงมัน โรงสีข้าว โรงงานทำปลาไร่ ปลาทุ และโรงงานทำผลไม้ดอง โรงงานทำขนมจีน โรงงานเหล่านี้จะปล่อยน้ำเสียลงสู่ลำธารระบายน้ำสาธารณะ ทำให้น้ำเสียและมีกลิ่นเหม็น

► ปัญหายาเสพติด ได้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปตามชุมชนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งผู้ติดยาเสพติดและผู้ขายทั้งในโรงเรียนและตามชุมชน ประชาชนทั่วไป ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปตกต่ำลง การขาดจิตสำนึก ขาดคุณธรรม จริยธรรม เกิดปัญหาการว่างงาน ค่านิยมประชาชนยากจนลง หารายได้ไม่เพียงพอเลี้ยงครอบครัว อาชีพขายยาเสพติดเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีถึงจะมีความเสี่ยงสูงก็ตาม แต่ประชาชนบางกลุ่มทำเพื่อแก้ปัญหาความยากจนของครอบครัว ซึ่งปัญหาด้านนี้ยังมีสถานการณ์ที่ไม่น่าไว้วางใจ ประชาชนโดยทั่วไปหน่วยงาน ภาครัฐ และเอกชนจะต้องเฝ้าระวังป้องกันและปราบปรามกันต่อไป และสร้างจิตสำนึกให้ได้ผล ส่วนสาเหตุของปัญหาการติดยาเสพติดนั้นเกิดจากความเครียดและภาวะกดดันจากสภาพสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว ที่ทำงาน เพื่อนชกจูง ผู้ค้ายาเสพติด ชกจูงและเกิดความอยากทดลองเสพ แก้ปัญหาของตนเองไม่ได้ หาทางออกไม่ได้เลยหันมาพึ่งยาเสพติด

► ปัญหาประชาชนขาดการดูแลด้านการควบคุมการก่อสร้าง ประชาชนขาดความเข้าใจในระเบียบของทางราชการ โดยจะทำการต่อเติมอาคารบ้านเรือนเองโดยไม่ได้ขออนุญาตของทางราชการ ในการตรวจสอบแบบแปลนการก่อสร้างและต่อเติม รวมทั้งการควบคุมการก่อสร้างและเป็นสาเหตุในการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับบ้านข้างเคียง และไม่มีความปลอดภัย เนื่องจากหน่วยงานของรัฐขาดการประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างและต่อเติมอาคารการขาดความรู้ความเข้าใจของประชาชน

► ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตามชุมชนต่าง ๆ จะมีการลักขโมย การจี้แฉะ ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนในการเฝ้าระวังทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ส่วนมากจะมาจากกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และมีการเล่นการพนันตามชุมชนต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในงานสวดอภิธรรม

ศพในเวลากลางคืน ซึ่งปัญหานี้เกิดจากการติดยาเสพติดของเยาวชน และประชาชนโดยทั่วไป การมั่วสุมเล่นการพนัน ความยากจน และการว่างงานทำให้เกิดความอดอยากและไม่มีเงินในการประทังชีวิต

► ปัญหาตู้โทรศัพท์สาธารณะตามชุมชนไม่เพียงพอ ตามชุมชนต่าง ๆ ส่วนมากไม่มีตู้โทรศัพท์สาธารณะ เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารการแจ้งเหตุร้ายหรือเหตุฉุกเฉินโดยเฉพาะเวลากลางคืน ต้องเดินทางเข้ามาใช้บริการตู้สาธารณะในตัวเมือง ซึ่งบางชุมชนจะอยู่ห่างไกลไม่ได้รับความสะดวก ซึ่งปัญหาดังกล่าวจากหน่วยงานรับผิดชอบไม่ได้ไปติดตั้งตู้โทรศัพท์สาธารณะ การขาดแคลนงบประมาณของหน่วยงานรับผิดชอบ ความยากจนของประชาชนที่ทำให้ไม่สามารถติดตั้งโทรศัพท์ตามบ้านเรือนได้

3 ด้านการพัฒนาทุนมนุษย์

► ปัญหาขาดสถานที่ออกกำลังกาย ประชาชนโดยทั่วไปและเยาวชนขาดสนามกีฬา สำหรับการออกกำลังกาย และสวนสาธารณะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ และทำกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ปัจจุบันภายในเขตเทศบาลมีชุมชนหนาแน่นมากขึ้น โดยเฉพาะเน้นในหมู่เยาวชนที่ต้องการสถานที่ออกกำลังกายเพื่อลดปัญหาการมั่วสุมยาเสพติด และลดภาวะความเครียดของประชาชนและเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ ที่ดินภายในเขตเทศบาลที่เหมาะสมสำหรับก่อสร้างสาธารณะ ภายในเขตชุมชนหรือเขตเมืองราคาแพงและหายาก

► ปัญหาเด็ก เยาวชน ขาดการอบรมสั่งสอน สังคมไทยในปัจจุบันมีความหลากหลายทางวัฒนธรรมและค่านิยมมาก เนื่องจากระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศ ทำให้หันมานิยมทางด้านวัตถุมากขึ้น และการรับเอาวัฒนธรรมของชาติมาใช้อย่างแพร่หลาย ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการอบรมและสร้างจิตสำนึกในการตระหนักถึงความเป็นคนไทย ค่านิยมแบบคนไทย ความหลากหลายของวัฒนธรรม สังคมที่เกิดขึ้นในประเทศไทย โดยขาดมาตรการการป้องกันที่เข้มแข็ง การปรับเปลี่ยนเพื่อเข้าสู่โลกในยุคโลกาภิวัตน์ หรือโลกไร้พรมแดน เยาวชนบางส่วนต้องออกจากสถานศึกษา เสียอนาคตและติดยาเสพติด

► ปัญหาไข้เลือดออก เป็นโรคที่สามารถป้องกันได้ แต่การป้องกันไม่ให้มียุงลายไม่สามารถทำได้ โดยเฉพาะในฤดูฝนจะมีน้ำขัง กลายเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายและยุงชนิดต่าง ๆ ด้วยบ้านเรือนของประชาชนไม่มีมิดชิด ยุงสามารถเข้าไปในบ้านเรือนได้ตลอดเวลา โดยเฉพาะตามชุมชนต่าง ๆ ปัญหาต่าง ๆ มักเกิดจากมีน้ำขังตามแหล่งต่าง ๆ ทำให้ยุงลายขยายจำนวนได้อย่างรวดเร็ว เป็นอันตรายแก่ประชาชน ขาดการป้องกันอย่างถูกวิธี เช่น การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงและการพ่นยาฆ่ายุง

► ปัญหาการขาดสถานที่อ่านหนังสือของชุมชน ตามชุมชนต่าง ๆ ไม่มีแหล่งความรู้ที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และด้านต่าง ๆ เนื่องจากขาดสถานที่เป็นศูนย์รวมของประชาชน เพื่อใช้ในการพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น การอ่านหนังสือพิมพ์ และข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ของทางราชการ การขาดงบประมาณจากหน่วยงานในการสนับสนุนในการก่อสร้างศาลากลางชุมชน

► ปัญหาด้านการศึกษา ประชาชนบางส่วนตามชุมชนต่างๆ มีการศึกษาน้อยและไม่นิยมส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาสูงขึ้น เพราะยากจนมีรายได้น้อยไม่เพียงพอที่จะส่งบุตรหลานให้มีการศึกษาในระดับสูงได้ ประชาชนที่มีการศึกษาน้อย ทำให้หางานทำยาก ขาดประสบการณ์ ความรู้และขาดทักษะฝีมือในการทำงาน ขาดสถานศึกษาที่เหมาะสม โรงเรียนตั้งอยู่ห่างไกลจากชุมชน ลำบากทั้งต่อเด็กนักเรียนและผู้ปกครองในการเดินทางมาเรียน และรับ-ส่งบุตรหลาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการไม่เห็นความจำเป็นด้านการศึกษา ทำให้บ้านเมืองขาดการพัฒนาที่ถูกต้อง ความยากจนและการว่างงาน ทัศนคติและค่านิยมของแต่ละครอบครัว การขาดแรงจูงใจด้านการศึกษา ขาดการสนับสนุนและส่งเสริมในการเพิ่มพูนความรู้และการพัฒนาฝีมือทักษะที่มีคุณภาพในการทำงาน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4 ด้านพัฒนาการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ

► ปัญหาการขาดแคลนเครื่องมือที่ทันสมัยในการบริหารจัดการในหน่วยงาน ซึ่งในปัจจุบันเทคโนโลยีสมัยใหม่มีความจำเป็นมากในการบริหารจัดการ

► ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติงาน ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการกระจายอำนาจอย่างต่อเนื่อง และมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องต่างๆเพิ่มมากขึ้น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดแคลนบุคลากรเฉพาะด้าน ในงานต่างๆ จึงทำให้เกิดปัญหาการบริหารจัดการให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้

► ปัญหาการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหารงานของชุมชน ชุมชนต่างๆ ในเขตเทศบาลทั้ง 26 ชุมชน ได้มีการบริหารชุมชนในรูปแบบของคณะกรรมการชุมชน ซึ่งทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วม และเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง แต่ชุมชนมีปัญหาด้านการขาดเครื่องมือเครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการทำงาน เช่น เครื่องใช้สำนักงาน ศาลาอเนกประสงค์ ที่ทำการชุมชน หอกระจายข่าว และค่าตอบแทนในการทำงาน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่สามารถสนับสนุนงบประมาณได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านระเบียบฯ

*****